

Ս. ԿՈԴԴԱՐՏՈՒՄ ԼԵՐԸՆ ԵՐԿԱԹՈՒՂԻՆ

Զենիզիոյ լերան գետնափոր մեծադորդ ուղին, որուն ձեռք զարկաւ փոքրիկն թիմոնդ ասկէ տասն և ոթ տարի առաջ, պիտի համարուի միշտ մարդկային հանճարոյ հրաշալիք մը, ոչ միայն զգործն յինքեան մոտածելով՝ այլ և անկէ յառաջ եկած ուղղակի օգուտները ու մեծամեծ շահերը։ Սկըսաւ ատիկա թերահաւատից ծաղրանութեամբ, շարունակուեցաւ բաղմաց անվատահութեամբ, և ամբողջացաւ սակաւուց յարատնութեամբ, և հիմա՞ի գործածութեան է համաշխարհի օգտակարութեամբ։

Այդ գետնափոր ուղին ոչ միայն իորտակեց զիտակիան Գաղղիային բաժնող յաւիտենական պատուարը, այլ և ցուցուց թէ կարելի էր ուրիշ ինչ և է լեռներ ալ ծակել ու դիւրացնել ազգաց յարաբերութեան միջոցները. վասն որոյ ծակիչ մեքենայն հազիր թէ լընցուց իր գործը ՚ի Զենիզիոյ, դարձաւ մէկէն ՚ի Ա. Կողդարտոս։

Կողդարտոս՝ որ իրեն գրաւած է հիմա բոլոր ուսումնականաց ու քաղաքագիտաց մտադրութիւնը, լերանց պար մ՚է Ռուի և Դիշինոյ նահանգաց մէջ, իր գագաթանց բարձրութիւնը կը հասնին ՚ի 2500 մեդրէ մինչև ց2900 մեդր։ Այս լերանց պարուն մէջ կը կանգնի լեռ մը 2093 մեդր բարձրութեամբ, ուսկից կ՚անցնի այն համբաւաւոր ճամբան՝ որ կը միացնէ Զորից նահանեցաց անուն լիճը Մեծ լճին հետ, և զգուրիկ ու Պաղիկէա քաղաքները Միլանու հետ, կողդարտոս լեռը՝ Ֆիւրքա ու կրիմկէլբարձանց հետ որ կ՚ընկնան իր արևմտակողմը, իրբեն կենդրոն է Զուկցիրիոյ. և կը միանան իրեն հետ պեռնական ու վալէզեան շղթային ալ յարևմտից և ՚ի հարաւոյ-արևմտից։ — Կ՚իշնան այդ կատարներէն յորդաջուր գետեր, որոց մէջ գլխաւորներն են՝

թայս, Դիշինոյ, Հունոս, Ար և Հոռոգաննոս. ուրեմն կոդղարտոս ջուր կը զրկէ իր սաւնատուններէն մինչև ցիւսային ծով, ցՄիջերկրական և ցԱղդրիական։ Թէ որ լերան հիւսիսային կողմէն վար իշնանք, կը հասնինք թայսի նկարատես ու անտառաշատ հովտաձորը՝ Չորից նաևնենգաց լճին ափունքը, որ Զուիցերիոյ ամենէն գեղցիկ լիճն է. իսկ թէ որ հարաւակողմէն իշնանք, կը դանանք Լէվանդէ հովտաձորը, զոր ընդ մէջ հատանէ Դիշինոյ գետը, և ուր Ալպեանց ահաւոր վաեմնութիւնն առ փոքր փոքր կը կորսուի իտալիոյ դաշտավայրից զըւարթ գեղցիկութեան մէջ։

Կողդարտոս իր գրիւրը միշտ պատերազմական մեծ կարևորութիւն մունեցած է. որ երկար դարեր զինուորական ճամբայ մ՚եղեր էր ընդ մէջ Լոմպարտիոյ ու Գերմանիոյ։ Ռուի ընակիչն տիրելով անոր գագաթանցը, Լէվանդէ հովտաձորը միշտ իրենց իշխանութեան տակ բռնցին մինչև գաղղիական յեղագիտութեան ժամանակը։ Կողդարտոսի աւելի պարծանաց բանն Աւստրիացւոց քշուիլն է 1799ին Լըքոմպ զօրապետին առաջնորդութեամբ, և ապա նոյն զօրապետին դիւցազնական նահանջն Ալպվարովի բանակին առջին։

Բայց այս ամեն բաներէ աւելի պիտի անմահանայ այդ լեռը իր գետնափոր ճամբովը։ Գործը կը յառաջէ հիմա հսկայագայլ երկք տէրութեանց գործակութեամբ, Զուկցիրիոյ, իտալիոյ ու Գերմանիոյ։ Շինութեան համար սահմանուած է 36 միլիոն ֆրանքաց գումար մը, և յանձնուած է Միջնագային Յանձնաժամանակարգութիւնը մը մատակարարութեան։ Մակման գրութիւնն քիչ կը տարբերի Զենիզիոյ լերան գրութենէն, որ կը կայանայ ճնշեալ օդոյ միջու

ցաւ ծակիչներ կամ երկաթէ բռներ արձակելու ժայռից վրայ, որոնք կ'երթան ու կը ճեղին զիայոր, և ապա մէջը վարօդ գնելով՝ կը ճամփեցնեն ։ Գետնափոր ուղղոյն բերանը ջրոյ թափուածքն կը ճնշէ զօղը, և այն ալ կուտայ մեքենային կարեոր շարժիչ զօրութիւնը։

Պ. Տիւպուա ու Պ. Քրանկիսկոս տը Սըրէնկ (Seraing), Պ. Սոմմելլիէի (Sommeillier) ծակիչ գործւոյն սկզբան վըրայ՝ ճնշեալ օգով ծակիչ մը ճնարեցին։ Այս գործին կրնայ մէկ վայրկենի մէջ 500 հարուած տալ, բայց միջինն է 250 կամ 300 հարուած։ Գործին շարժելու համար ուրիշ բանի պէտք չկայ՝ բայց եթէ ճնշման. և կարեոր է ծակելու համար 4 կամ 5 ձիոյ զօրութիւն։

Կոպճուտ հողոյ մէջ պատառուածքն մէկ վայրկենի մէջ 4 հարիւրորդամեղրի չափ է, իսկ թերթաքարանց մէջ 15 կամ 20 հարիւրորդամեղրի։ Ծակիչ գործին ամենաքիչ տեղ կը բռնէ. զետեղուած է սայլից վրայ, որոնք կը յառաջին քայլ առ քայլ պեղուելիք ճամբուն մէջ, 30 մեդր բարձրութեամբ ու 20 մեդր լայնութեամբ բաժնի մէջ կրնայ զրուել չորս ծակիչ գործի։

Աշխատովթիւնն երեք գործողութեան կը բաժնուի. արձակել զգործին, ետ քաշել զայն և բանալ զուղին, որոց երկու վերջինքն գրեթէ միատեղ կ'ըլլան։ Մի և նոյն գործաւորքն են որ կը կատարեն այս ամեն գործերը, որոնք չորս են թուով ամեն կայան զլուխ հանդերձ իրենց առաջնորդովով։ Երկու գործաւորք կը պատրաստեն ծակիչ գործին, և առաջնորդն որ նշանակած է հարուածոյ կէտը, կը կենայ մեկոսի չորրորդ գործաւորին հետ։ Առաջինքն կը կառավարեն սայլակը՝ տալով ուզած ուղղութիւննին, կը բանեցնեն զգործին ու կը բանան ճնշեալ օգոյ ծորակը. իսկ միւս երկու գործաւորքն կը հսկեն ջրոյն անկման. Հարուածը արձակելէն ետքը, սայլակը մէկէն ետ կը քաշեն, ապահովակալու համար ճայթման վոտան գն երէն,

Գետնափոր ուղղոյն ամբողջական երկայնութիւնն պիտի ըլլայ 45 քիլոմետրէն աւելի, հաշուելով մէկ ճայրէն ՚ի միւս ծայրը Ամսուան մը մէջ 135 մեղր կը յառաջէ գործն. մինչդեռ որսաւել ժամանակին մէջ լըլննալու համար՝ պէտք էր 180 մեդր յառաջէր։ Ճարտարապետաց տուած հաշուին համեմատ պիտի աւարտէր 1880ին սեպտեմբերի կեսուն, բայց թէ որ այս քայլով ընթանալու ըլլայ, 1882 տարուոյն նոյեմբեր ամսէն առաջ չի կրնար լըլննալ։

Այսպիսի գործոց օգուտներն ու ազգեցութիւնն մեծ ու զգալի են քաղաքականութեան ու վաճառականութեան վրայ. կը գտնուին երբեմն ամբողջ գաւառներ և աշխարհներ որ յարաբերութեան միջոցաց պակասութեան պատճառաւ՝ չեն կրնար հաղորդիլ իրարու հետ աղատորէն կամ երկար ժամանակի կը կարօտին. բայց թէ որ միանալու ըլլան իրարու հետ փոքրիկ անյաքով մը՝ կը դիւրանոն այն ատեն յառաջադիմութեան քայլերն։ Ահա կողդարտոս լեռն այսպիսի վախճանի մը պիտի ծառայէ. իր բացուելով պիտի կարենայ իտալիա համառօտ ճամբով դրկել ՚ի ջուիցերի, ՚ի գերմանիա, և մինչև ՚ի չորանտա իր և արևելյց հողագործութեան ու ճարտարարուեստից արդիւնքը, և հետեւարար ընդունիլ այդ կողմերէն իրեն պէտք եղած։ Ճենովիա, Դուրին ու Միլան ճարտարարուեստ քաղաքներն պիտի միանան արևելեան Բրուսիոյ, Տրեպատի, Բրակպի, Նորմանիկրիայ և Ակապուրիկի հետ։ Պիտի համար գերմանիայէն ՚ի Լոմպարտիա ածուխ և երկաթ աւելի արժան գնով քան ինչ որ կու գար մինչև հիմա Անգլիայէն։ Վերջապէս՝ ինչպէս Զենիզիոյ լերան անցքը միացուց զԱւատրիա և ուրիշ արևելեան աշխարհները՝ արևեմետեան աշխարհաց՝ այսինքն Գաղղիոյ ու Սպանիոյ հետ, նոյնապէս կողդարտոսի անցքն ալ պիտի միացնէ հարաւային Եւրոպան հիւսիսային Եւրոպիոյ հետ։